

עיון אחד

3.12.2010

כ"ו כסלו תשע"א

יום שישי

יומן פנימי 7

(1876)

אָנוּ נושאים לפידיים

זאב

אָנוּ נושאים לפידיים

בלילות אפלים.

זרחים השבילים מתחת הגליו

ומי אשר יב לו

הצמא לאור -

ישא את עיניו ולבו אלינו

לאור ויבוא!

גם לא קרה לנו -

פך שמן לא מצאנו.

לעמך הלכנו

ההרה עלינו

מעונות האורות

הגנוזים גליו.

גם לא קרה לנו

פך שמן לא מצאנו

בסלע הצבנו עד דם -

ויהי אור!

תשע"א – שנת התשעים

על החינוך

והנה אנו נתונים בסבך של פרובלימה גדולה ועמוקה: דבר החינוך של הדור החדש. בדורנו אנו, ובייחוד בתוך המסגרת הקיבוצית, אין זו שאלה חינוכית בלבד, כי זו השאלה של יצירת דור חדש, ובניין עתידה של החברה. חשים אנו כי בשאלת החינוך כרוכה שאלת קיום החברה לעתידה. **כך כותב נחום בנארי בשנת תרפ"ו.**

הדיונים וההתלבטויות בשאלות החינוך ליוו את הקיבוץ הצעיר משחר ימיו. בשיחה שהתקיימה בכ"א סיוון תרפ"ד על הלינה המשותפת הושמעו הדברים הבאים:

שרה יצקר: השאלה, אם הלינה של ילדינו צריכה להיות משותפת, במוסד משותף לילדים, או פרטית - בחדרי ההורים, קיבלה אצלנו צורה כה חריפה שיש צורך לדבר עליה גם בציבור. הלינה אצל ההורים - שני צדדים בשאלה זו:

א. עד כמה יש לנו היכולת להגשימה בתנאי חיינו הנוכחיים.

ב. עד כמה מועיל הדבר לילדים.

[...] כבר מזמן התחלנו לקחת את הילדים בערב הביתה, כדי שלילד ולהורים יהיה יותר שקט, בלי חשש של הפרעה. יש לילדים, אפילו לקטנים, צורך להימצא שעה מסוימת לא ברעש, לאו דווקא בחברה. יותר מדי "חברה" גם כן מזיק.

הרמן גרדנאואר: אחדותיות החינוך מחייבת לינה משותפת כדי שהבית [הפרטי] לא יפתח קניינים פרטיים, הבדלים בין ילד לילד, בניגוד לכל מה שרוצה המוסד [המשותף].

דורסינסקי [דורסיני]: שאלת החינוך היא המרכזית בחיינו. היא עדיין לא תפסה את מקומה היסודי. היחס לחינוך - הוא יקבע את גורל המקום. הקומונה קלה לרווקים. היא עדיין לא נגעה בדבר העמוק של יחסי המשפחה. [...] בית הילדים צריך להיות מקום הכי חביב והכי חשוב בקבוצתנו, בו צריכים להתרכז הכוחות הכי חשובים. אין לנו יכולת לחיות חיים של "לינה פרטית". בית הילדים אינו בית של ההורים מפני שחסרה בו עדיין הלינה המשותפת.

שלמה רוזנברג: [...] הצרה היא שלחינוכנו אין מגמה. [...] אין לפנינו דמות האיש שאנו רוצים לחנכו, דמות האזרח העתיד של עין חרוד. [...] אומר בגלוי: בית ההורים הפרטי הוא פסול בעיניי בתור כוח מחנך.

מתוך: עין חרוד פרקי יובל, הוצאת הקיבוץ המאוחד ועין חרוד, תשל"ג
הביאה: זיוה אופנהיימר

מסכת המזכיר

לחברים שלום

סוף נובמבר, חג החנוכה קרב ובא, שדוּתֵינו יבשים, מעולפים בצמא, מחכים לגשם שיבוא. מי חשב שהקיץ יימשך לסוף נובמבר ועדיין לא נראה החורף. מי ייתן ויבוא כבר הגשם ותהיה שנת ברכה...

חג החנוכה בפתח, צוות התרבות מגלה פעילות רבה ומכין שלל אירועים. כדאי להתעדכן ולפנות זמן להשתתף באירועים. סביבוניס יסתובבו וחנוכיות יידלקו. יהיה כיף. כולם מוזמנים. בין שאר פעולותיו מכין צוות התרבות את אירועי שנת התשעים. פרסומים מופיעים על גבי הקוליסות בלובי של חדר האוכל. כדאי לקרוא ולהתעדכן בנעשה.

בשבוע שעבר נאלצתי להפיץ מכתב מיוחד לחברים המתריע מפני קטיף באבוקדו. אני מקווה שאכן תופעה זו של קטיף "פירטי" תיעלם ולא נידרש לה יותר. מכתב דומה נשלח למזכירי עין חרוד מאוחד ותל יוסף. אני מקווה שאכן גם שם יפעלו בהתאם. חברים הנתקלים בתופעה מתבקשים לדווח לשי פטרו או למשה נשיא. הצוות השיתופי הודיע לפני מספר ימים כי הם ערוכים ומוכנים להביא את חוברת ההצעות שלהם לדיון באסיפה. הנהלת האסיפה כבר ישבה לדיון מכין ואני מקווה כי באמצע חודש דצמבר נוכל להתחיל בדיונים. ההצעות שבחוברת נוגעות לחיי כולנו. הדיונים יהיו ארוכים (כמה וכמה אסיפות). אינני מחדש דבר באומרי שהנושא טעון, רגיש ונפיץ. אני מקווה כי נוכל כולנו להפריד את הרגשות, לדון בשום שכל ובסבלנות, לדעת להקשיב אחד לשני ולקבל החלטה מושכלת. לאחרונה דנה המזכירות ואישרה תקציב לוועד המקומי. תקציב זה מפרט למעשה את הוצאותינו בתחום המוניציפאלי ומעביר אותו לאישור המועצה האזורית כדרוש בחוק.

תח אוריט מא

צ'אי

החלטת מזכירות מיום 25.11.10

בישיבת המזכירות שהתקיימה בתאריך 25.11.10

אישרה המזכירות את תקציב הוועד המקומי.

גלגולו של סביבון

שם מסתובב תלמה אליגון-רוז

לפני מאה שנה בארץ ישראל הישנה, כשהעברית החדשה הייתה תינוקת רכה, כתב חיים נחמן ביאליק שיר לחנוכה. ומאז בכל שנה שרים אותו הילדים לפי אותה המנגינה: "יודעים אתם לכבוד מה? לכבוד החנוכה."

זוכרים את השיר? כמובן! כולנו שרים אותו עוד מהגן:
"אבי הביא סביבון לי,
סביבון עופרת יצוקה.
יודעים אתם לכבוד מה?
לכבוד החנוכה."

כן, זהו השיר, שירו של ביאליק, אבל לא בדיוק כפי שנכתב, משהו בדרך קרה לו. ביאליק כתב אותו כך:

"מורי הביא כרכר לי,
כרכר עופרת יצוקה."

"כרכר" - איזה מין יצור! אולי זה גמד, אולי צרצר? אולי הוא מקפץ מכרית לכר? אולי הוא נוסע בכרכרה? למה התכוון ביאליק?
שמעו מה שקרה:

באותם ימים, לפני מאה שנה, כשהעברית החדשה הייתה עדין צעירה, לא היה לסביבון שם. קראו לו "סובב של חנוכה".

"אבי הביא סובב של חנוכה לי," כך נהוג היה לומר.

חשב ביאליק: אולי אמציא לו שם קולע וקצר? חשב, בדק, חיפש ואז אמר: "מהיום אקרא ליסובב של חנוכה" – 'כרכר', כי מכרכר ומתגלגל הוא.
ואז כתב את השורות האלו.

אבל באותו חג חנוכה הביא אבא של איתמר לבנו כרכר עופרת יצוקה. סובב אותו על הרצפה. הכרכר הסתובב, עד שלבסוף נפל.

צחק איתמר בן החמש במלוא גרון ואמר: "אבא, הוא נפל, הסביבון."

"איך קראת לו בני? חזור על שמו," קראו ביחד אביו ואמו.

"סביבון סביבון, מסתובב סוב בוב סוב," קרא הילד וסובב אותו שוב.

"איזה שם נהדר!" קרא אליעזר, אבא של איתמר. רשם אז אליעזר פתקה: "סביבון" - סובב של חנוכה.

לפני מאה שנה בארץ ישראל הישנה התחרו שתי מלים על משחק החנוכה שאהוב על הילדים. מי ניצח בתחרות? הסביבון. היום זה ברור, וזהו סוף הסיפור.

תפילה כנגד עצירת גשמים

בגלל עצירת הגשמים התאספנו ביום שני ט"ו בכסלו בבית הכנסת בשעת מנחה לומר את "התפילה לגשם". הייתה זאת חוויה יחידה ומיוחדת, כאשר חברי המניין הקבוע, אנשי הגד"ש של עין חרוד איחוד ואנשי הגד"ש של עין חרוד מאוחד התאספו ובאו לבית הכנסת. התפילה נערכה בהנחייתם של שלמה רענן ראש עמותת "אילת השחר" והרב יוספי. קראו את התפילה, תקעו בשופרות וחשו את היחד ואת תלותנו בחסדי שמים. נחתום בקטע נוסף מתוך התפילה המבקשת על הגשם:

בְּרַךְ עָלֵינוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֵת כָּל מַיְנֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרַוֵּה פָּנַי תִּבְּלֵ וְשִׁבַּע אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ מְטוֹבָךְ. וּמֵלֵא וְדַיְנוּ מִבְּרִבּוֹתֶיךָ וּמַעֲשֵׂיךָ מִתְּנוּת וְדַיְרָךְ. שְׂמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זֹאת מִכָּל דְּבַר רָע. וּמִכָּל מַיְנֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מַיְנֵי פּוֹרְעָנוּת. וְנַעֲשֵׂה לָהּ תִקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ. וּבְרִכָּהּ בְּגִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרִכָּה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשְׁלוֹם. בְּשָׁנִים חֲטוּבוֹת לְבִרְכָה.

סיפרה: נצה הביאה: זיוה

היה היה - סיפורים אפס

לאה גורן חינכה דורות של תלמידים בעין חרוד כמורה וכמנהלת בית הספר היסודי, מוכרת לציבור כמורה ותיקה ומוערכת. אך גם לאה הייתה פעם מורה צעירה שרק החלה דרכה בבית הספר הקיבוצי בעמק. שמענו מפיה על הימים הראשונים ההם:

באתי לארץ ב-1932 בעקבות אחותי פסיה. בדורפט שבאסטוניה הייתי מורה, בארץ החלטתי להיות חקלאית - עובדת אדמה. פסיה אחותי לחצה עלי להירשם כמורה במשרד החינוך. "לפחות יידעו על קיומך" - אמרה. הסכמתי ונרשמתי. שושנה המורה שחיפשה מורים לעין-חרוד הגיעה לבית-חנן שם חייתי ושאלה אם אהיה מוכנה להיות מורה בעין-חרוד, אחרי לבטים ארוכים הסכמתי וכך הגעתי הנה. השנה הראשונה שלי כמורה הייתה איומה. קיבלתי חמישה-עשר ילדים שהתחילו כיתה א', למדנו בצריף, העברית שלי הייתה ספרותית וגרמה לילדים צחוק גדול, הם ממש "שיגעו" אותי, דיברו מילים גסות שלא בדיוק הבנתי - רציתי לברוח. יוסף נחלץ לעזרתי, שכנע אותי להמשיך וגם עזר לי בטיולים שעשינו לרוב לגלבו. המפקח ביגל שבא לביקור התרשם ממני טוב ושכנע אותי להמשיך בהוראה. בשנה השנייה כבר הסתגלתי. הייתי עם הילדים מהבוקר עד הערב, מורה ומטפלת: אוכלת איתם, רוחצת אותם, מספרת סיפורים. כך עבדו גם יתר המורים - שושנה, שפרוני ומשה כרמי. ככל שהזמן עבר הייתי יותר מרוצה, אהבתי ללמד והיה לי טוב לעסוק בחינוך שבו המשכתי מרבית שנות חיי.

סיפרה לאה גורן, רשמה ניצה אופיר

מעשה בסבא שלמה והלמא אורי ג'יו

קראתי את הסיפור של מנחם אריאב ונזכרתי בסיפורו של סבא שלמה קורן על הסוסים שלו, אורי וזיו.

כן, כן, אלו היו שמותיהם, לסבא נולדו שלוש בנות והוא כל כך רצה בן....

ובכן המעשה שהיה כך היה.

סבא היה מוביל מדי יום את האוכל לעובדים בפרדס, בכרם ובשדות שהיו מרוחקים מהמשק.

הייתה לו עגלה סגורה כמו ארגז גדול והיא הייתה רתומה לשני סוסים.

סבא טיפח את הסוסים ונתן להם שמות עבריים מחודשים- אורי וזיו.

יום אחד ירד סבא לכרם שהיה למרגלות הגלבע.

הוא עצר את הסוסים וירד לשתות מים. כשעמד ושתה ליד העגלה הוכש על ידי

נחש, הוא נבהל וצעק ואז הסוסים המבוהלים ברחו.

הוא נשאר לבד, מאוד פחד, וחשש שהוא עומד למות.

הסוסים המבוהלים חזרו למשק בסערה, עם עגלה מלאה באוכל וללא אדונם.

חברים שיצאו לחפש את סבא מצאו אותו בכרם והבהילו אותו לבית חולים.

בתור נכדים, כשהיינו בגן ואחר כך בכיתות זכינו לשמוע סיפורים שונים על אורי

וזיו. סבא היה מספר עליהם במבט קורן מזיכרונות לימים רחוקים.

רוני צור

חזרות מהספרייה

בספרייה נמצאים **למסירה** ספרי לימוד של האוניברסיטה הפתוחה.
חברים מעוניינים מוזמנים לבוא ולקבל.

- ◆ ממשל בישראל
- ◆ תקשורת
- ◆ ניהול וארגון
- ◆ לשון חברה ותרבות
- ◆ מחשבים : אינטרנט ו-EXCEL
- ◆ תרבות הפנאי בישראל
- ◆ יצירת סרטי תעודה
- ◆ טלביזיה וגידול ילדים
- ◆ ניהול משאבי אנוש.

מזל-טל-216

לסטרה בן אנוש

זהלצת הנכד

דניאל

בת לענבל ולאלנר

זרכות לזכיות

לכל המספחות

מזל-טל-216

לג'אזי ולנחמיה הן

זהלצת הנכד

תמיר

בן למתת ולבן עמי

כן ירזו

לפע זרכות

למספחה המורחזת

"רק מילה טובה"

מחזמר עולה על הבמה!

בית הספר האזורי שלנו "הרב תחומי עמק חרוד" בו לומדים ילדינו בחטיבת ביניים ותיכון, ממשיך במסורת זאת השנה הרביעית, ומעלה מחזמר העוסק במיטב התכנים של היצירה העברית. השנה הכריז משרד החינוך שהנושא השנתי יהיה "השפה העברית".

ת- תהא

ש- שנת

ע- עברית

א- אהובה

מחקרים מקיפים ויסודיים העלו מסקנות עגומות מאוד, כי רדידות השפה העברית מגיעה לשיאים מדאיגים. לדוגמה: העלמות החיריק מהשפה: הגענו, הספקנו (בצירה).

כמעט ולא משתמשים כיום במילים נרדפות, שפת התיאור מצטמצמת למדהים, כיף ו... אין הרבה יותר.

פלישה עצומה של מילים לועזיות לשפה. כמעט אין משפט שאין בו לפחות מילה לועזית, שלא לדבר על בתי עסק ומרכזי קניות שאין להם כבר מזמן שמות בעברית COFFE SHOP, BIG, TNT ועוד....

להחלטת משרד החינוך הצטרפנו גם אנחנו והחלטנו להקדיש את המחזמר השנתי לגלגולי השפה העברית לדורותיה.

"רק מילה טובה" הוא מחזמר מצחיק, מרגש, מקורי ביותר, ססגוני, קופצני ומפתיע.

בעלילה משעשעת ובצורה הומוריסטית, הוא מעלה את השתנות השפה העברית החל בתקופה התנ"כית, המשך באליעזר בן יהודה, מחייה השפה, וכלה בנוער של היום, שהמילה סלנג, "רזה" מדי עבור צורת הדיבור שלהם.

מחרוזות של שירים ממיטב הזמר, ריקודים צבעוניים, מערכונים, קטעי וידיאו ונגינת תזמורת והכול בביצועם של 200 בני נוער תלמידי בית הספר, וגם מספר מורים שותפים. כולם כבר נרגשים ולהוטים להופיע בפני תושבי העמק, הורים משפחה וחברים. כעת אנחנו נמצאים בעיצומן של החזרות. המופע יעלה באמצע דצמבר.

ורגע לפני סיום: אין הדבר רגיל ושגרתי שבית ספר מקדיש משאבים, זמן והתארגנות לוגיסטית מאוד מסובכת, על מנת לתת לתלמידיו הזדמנות, להביא לידי ביטוי כישרונות נוספים שאינם לימודיים גרידא, אנחנו צריכים להיות גאים שבית הספר שלנו בהנהלת אילנה לוסטיג עושה זאת. ולמיטב ידיעתי אנחנו יחידים למדי בארץ ואנחנו גאים בזאת מאוד.
אנחנו מבטיחים לרוכשי הכרטיסים הנאה צרופה!!!

אתם מוזמנים

בלה בן ארי
במאית המופע

מכירת הכרטיסים בעיצומה.
השנה הכסא והשורה מסומנים על גבי הכרטיסים. כל הקודם זוכה.
מחיר כרטיס 15 ₪.
פרטים במזכירות ביה"ס 04-6531617.
מופע ראשון: יום ג' 21.12.10 בשעה 20:30.
מופע שני: יום ד' 22.12.10 בשעה 20:30.
מופע שלישי: יום ה' 23.12.10 בשעה 18:00.
מופע רביעי: יום ה' 23.12.10 בשעה 21:00.

לנורית ארנון

למשתחרר החזק

משורות צה"ל

גילוי גלבן

זרוק השק אולינו

השתלצות נעימה

כזית עין-חרוז

רוצים להודות על תרומתך ונכונותך
להשקיע זמן ואהבה – בהכנת חבילות
השי המפנקות לחיילינו.

באהבה מהבית

הכנת חבילות השי עברה לידיהן הנאמנות של נשות צוות הכל-בו הזמנות לקבלת החבילות יחולקו כרגיל בתאי הדואר.

יאן תרבות

חג החנוכה על שלל אירועיו יוצא לדרך בסימן 90 שנה לעין-חרוד,
על מלאכת התכנון והבנייה שקדו בנאמנות שושן ואוולין,
הדס מנצחת על "חנה זלדה" רבת המשתתפים וכמובן אימפריית הבנות המטגנות אשר
מחממות לנו את הערב בלביבות.
מעודד לראות כי הציבור פעיל ולוקח חלק ביצירת תרבות ושמירה על מסורות,
אכן נותן כוח.

תחרות הלוגו לשנת ה-90 פורסמה לפני כשבועיים ויצאה לדרך,
מועד הגשה אחרון 15-12-10 .

מיד לאחר חג החנוכה, מתכנסת וועדת תרבות מורחבת בצוות ההיגוי לשנת ה-90
על מנת לבחור את האירועים אשר ייוחדו לשנה זו, האירועים שייבחרו מתוך אוסף
הרעיונות שעלה במפגשים ישובצו בצמוד לחגים ואירועים אחרים וכולם יהיו בדגש
של שנת ה-90. המטרה לבחור בין ארבעה לשישה אירועים ולבנות אליהם צוותים.
בהזדמנות זו אנו פונים לציבור ומבקשים להיענות לפניות באמצעות לוחות המודעות
או בפניה ישירה ולקחת חלק בשימור מסורות וביצירת התרבות העין חרודית.

בתאריך 18-12-10 שבת בשעה 11:00 יתקיים אירוע פתיחת שנת ה-90 בחדר האוכל
תוכנית האירוע נמצאת בימים אלה ממש על שולחן התכנון, הפרסום ייצא מיד לאחר
חג החנוכה. האירוע יסתיים בארוחת חמין טעימה לכל המשק.

הסילבסטר ייחגג השנה בפאב ביום שישי 31-12-10, ריקודים, כיבוד קל, שתייה
ואווירה טובה עם תקוות לשנה רגועה, נא לעקוב אחר הפרסומים בלוחות המודעות.

בלוח התכנון לאירועים, נמצא על הפרק "קפה שבת" מפגש של שעה על כוס קפה,
סיפורי מקום, חברים, הומור קל, נגינה, זימרה, אקטואליה עין חרודית, הפורמט
הסופי מתגבש, נא לעקוב אחר לוחות המודעות.

צוות התרבות רוצה לקיים דיון ציבורי עקרוני ומהותי לגבי התרבות המקומית,
צרכים, התנהלות, מה לחגוג? ומה לא? מה בקטן? ומה בגדול, במה להתמקד?
הדגשים, קהלים וכו'...

כל מי שיש לו דעה בנושא מוזמן לתרום אותה מעל כל מדיה, יומן, דוא"ל...
אנחנו בחנוכה אבל כבר חושבים פורים.

להתראות בשמחה ובכף

צוות תרבות.

יום רביעי

1/12/2010

בשעה 17:00 בחדר האוכל

ערב הכנת עשיות וקישוטים
לחג החנוכה

כל הציבור מוזמן!

יום חמישי

2/12/2010, א' חנוכה

בשעה 18:30 בחדר האוכל

טיקס הדלקת נר ראשון
וארוחת ערב לכל החברים

יום שישי

3/12/2010, ב' חנוכה

בשעה 22:00 בחדר האוכל

של קיבוץ עין-חרוד מאוחד
"שבנים מזמינים שבנים"

ערב גבינות ויין, שירים וריקודים עם
"ענבל בקהל"

לסיום- נגלוש לדיסקו העמודים'

כבר שנים שלא רקדו ביחד מאוחד

ואיחוד בלי פחד!!!

* מגיל 18 ומעלה

שבת

11/12/2010

טיול משפחות למדיעין

והכנת לביבות (לטיקס) בשטח !

פרטים בהמשך...

יום שני

6/12/2010, ה' חנוכה

בשעה 16:30 בחדר האוכל

הדלקת נר חמישי

והופעה לכל המשפחה:

רוסיני הקוסמיקאי

במופע קסמים ולהטוטים:

קסמי ולהטוטי אש, הזמור,

טלפתיה, וחיות מאולפות.

יום רביעי

8/12/2010, ז' חנוכה

בשעה 18:00

טיקס הדלקת נר שביעי

עם אוסף החנוכיות המסורתיות

במשכן לאומנות

יום שישי

10/12/2010

מפגש בתערוכתה של

אפרת קליפטיין

במשכן לאומנות

19:00-20:00 קבלת פנים בקפה ביקלם

20:00-21:00 סימפוזיון עם יאיר גרבוז,

פני יסעור ורותי דירקטור

21:00 מסיבת ריקודים מפתיעה!!!

הציבור מוזמן!